

MATO MOJAS
Dubrovnik

Stara domovina iznad svega

Što se više približavala tradicionalna proslava Iseljeničkog tjedna sve su se više otvarala srca naših iseljenika koji su odlučili da ove godine posjete svoj Stari kraj i da prisustvuju proslavi Iseljeničkog tjedna, koja je postala popularna među našim iseljenicima širom svijeta.

Osjećaji prema svojoj domovini i svemu što diše rodoljubljem, napretkom i njenim usponom neugasiva je snaga kod našeg naroda u iseljstvu. Uvijek u prošlosti gajili su i na djelu pokazivali izliv svoje ljubavi i želje da pomognu svoju staru domovinu i njenim narodima u borbi za slobodu i život dostojan čovjeka. Taj patriotizam naših iseljenika prenosio se i prenosi se na mlade generacije što se odražava u njihovim kulturnim domovima, društvima, klubovima, u raznim akcijama, priredbama, proslavama, na izletima i prigodom posjeta Starom kraju kada dolaze do susretaja sa rodbinom, prijateljima i znancima i sa svima što ih podsjeća na mlade dane, ili na uspomene svojih očeva i djedova koji su im pričali o rodnom kraju, o zemlji koja im je bila nepoznata, jer su se rodili daleko od nje.

Učestale posjete sve više zbližuju starije i mlade generacije naših iseljenika sa njihovom starom domovinom. Sve više se upoznavaju sa njenim napretkom, uspjesima i pravdom borbom za mir u svijetu. Njihovi boravci u Starom kraju ispunjavaju se zadovoljstvima, lijepim uspomenama i utiscima. Čitavo vrijeme boravka praćeno je raspoloženjem, posjetama, putovanjima, novim poznanstvima, veselim razgovorima, priredbama i zabavama, pa nije ni čudo što im se na isteku plana boravka teško rastati od svog Starog kraja i što su im dani u novoj domovini ispunjeni prenašanjem usnaka i uspomena svojim prijateljima i poznanicima. Sve ovo ima utjecaja na one naše iseljenike koji se još nijesu odlučili na posjetu Starom kraju, a kod ostalih izbija po-

novno želja za posjetom. I zaista hiljade naših iseljenika poslije izvjesnog vremena ponovno dolaze u posjete kao turisti, a mnogi su postali česti gosti, jer nakon nekoliko godina, pa čak svake treće, druge, pa i svake skoro godine nađu se na proslavama Iseljeničkog tjedna, u posjeti našim gradovima i selima. Svaki put vide nešto novo, jer dinamika izgradnje i napretka otkriva nove objekte, nove izgled i povoljnije uvjete boravka svakome tko dolazi na tlo zemlje koja se svestrano izgrađuje. Zbog toga nije iznenađujuće što je prošle godine samo iz Sjeverne Amerike u Jugoslaviju došlo oko dvadeset grupa od 50 do 80 naših iseljenika i nije neobično kada se čuje u razgovorima: »O koliko smo se mjeseci pripremali i željno očekivali dan putovanja i dan dolaska ovamo!« »To je za nas najveća radost, novi život.« »Radosni smo jer znamo da idemo u našu zemlju koja nas sa srcem prima i želi da dođemo.«

Tako i ovog puta počele su stizati prve grupe iseljenika u prvim ljetnim mjesecima, a mnogi su dolazili pojedinačno iz USA, Kanade, Argentine, Bolivije, Čilea, Novog Zelanda, Australije i drugih zemalja Amerike, Afrike i susjednih država Evrope.

Dirljivi su bili susreti sa Starim krajem. Srdačni pozdravi, zagrljaji i stisak ruku prijatelja, rođaka, starih i novih poznanika na svakom koraku. U tim trenucima zaboravljale su se sve prošle tegobe, sva nestrpljiva iščekivanja za dolaskom u rodni kraj. Nastali su dani i časovi oživljavanja uspomena, a isto tako časovi razdraganosti i veselog raspoloženja.

Što se približavalo kraj juna sve više je stizalo iseljeničkih grupa i pojedinaca. Većinom su se odlučili da učestvuju u proslavi Iseljeničkog tjedna, koja je svečano počela 2. jula velikim izletom iz Zagreba na Plitvička jezera i Petrovu goru. U ponedjeljak 3. jula mnogobrojne

iseljenike i goste primio je predsjednik Matice iseljenika Hrvatske Većeslav Holjevac, u Domu Matice iseljenika Hrvatske. Našavši se u prostorijama Doma, poslije dolaska iz raznih krajeva svijeta, svi su se osjećali kao prijatelji koji su se poslije dugog vremena ponovno sreli na svom tlu. Razgovorima nije bilo kraja. Svak je htio da što više govori. Nastala je prava radost koja je stvarala ugodnu atmosferu u prostorijama Doma. Tom prigodom grupa Dalmatinaca izvela je prigodni program koji je stvarao veliko veselje.

Na Dan borca priređen je tradicionalni praznik na »Šmithenovom kupalištu« u Samoboru. Kao svake godine na ovom mjestu prikupili su se mnogobrojni iseljenici koji su svojim osjećajima dali puni sadržaj. Čitav dan u prirodnom predjelu, uz pjesmu i veselje, osjećali su se ugodno i zabavno. Nastupio je ansambl »Tamburitzans« iz Pittsburgha, ansambl Gradišćanskih Hrvata (Austrija), ansambl Hrvata iz Narde (Mađarska), tamburaški zbor djece naših iseljenika iz Serainga (Belgija), »Tamburica« i »Koleda« iz Zagreba i Tamburaški orkestar gimnazije iz Samobora.

U toku »Iseljeničkog tjedna« priređeno je više svečanih priredaba, u kojima su učestvovali iseljenici, a poslije ovih svečanosti razišli su se u obilazak i posjetu raznim mjestima širom zemlje.

Stizale su nove grupe iseljenika koje mijesu dospjele doći na svečanosti »Iseljeničkog tjedna«. Mnoge grupe došle su ranije, a veliki broj stizao je u toku ljeta. Samo iz Sjeverne Amerike došlo je oko dvadeset grupa koje su brojile 50 do 80 iseljenika.

Značajna je turneja ansambla »THE JUNIOR PITTSBURGH TAMBURITZANS« od 2. jula do 1. augusta. Ansambl je posjetio mjesta: Split, Zagreb, Samobor, Banja Luka, Jajce, Travnik, Zenicu, Sarajevo, Mostar, Dubrovnik, Kotor, Titograd, Skopje, Vranje, Leskovac, Niš, Beograd, Novi Sad, Osijek, Varaždin, Maribor, Ljubljanu, Jesenice, Karlovac i na povratku Zagreb. U svim ovim mjestima ansambl je održao uspjele koncerte, a u Sarajevu, Dubrovniku, Zagrebu, Skopju, Beogradu i Ljubljani zadržao se po dva dana. U Dubrovniku ansambl je boravio 12. i 13. jula

i održao koncert, u tvrđavi Revelin, prvog dana dolaska. Matica iseljenika Hrvatske Dubrovnik priredila je ansamblu prijem i poklonila mu konavosku nošnju.

Dubrovnik i okolicu posjetilo je i ovog puta veći broj iseljenika koji su boravili u selima i mjestima svoga rodnog kraja, te putovali širom Jugoslavije da vide njen napredak i izgradnju. Svuda gdje su dolazili nailazili su na topli prijem. Radovali su se mnogim uspjesima i najljepšim uspomena i sjećanjima otputovali su iz svoje stare domovine sa željom da s puno radosti ispričaju svojim najbližim i ostalima u novoj domovini što su sve vidjeli i doživjeli u zemlji kojoj pripadaju, koju u srcu nose i s kojom u mislima žive, svesrdno je pomagaju i raduju se njenom napredku.

POMOĆ ISELJENIKA RODNOM KRAJU

Naši iseljenici nikada ne zaboravljaju svoj rodni kraj, pa su osim pomoći tokom oslobodilačkog rata i nakon oslobođenja iskazujući svoje patriotske osjećaje nastavili sa pomaganjem u raznim vidovima.

Među njima se naročito ističu pored g. Andra Sambraila iz Lime — Peru, koji je među ostalim dao vidnu pomoć za potpunu modernizaciju oćnog odjela u Dubrovačkoj bolnici i g. Kristo Galjuf isto iz Lime uputio je iznos od USA dolara 3.000,— preko direktora škole »Nikica Franić« druga Mata Mojaš a u svrhu izgradnje školskog fiskulturnog centra »Ilijina Glavica« i potpuno uređenje Bogišićeva parka, g. Antun i Miho Miloslavić također iz Lime poslali su nam u svrhu izgradnje vodovoda i dogradnje Osmogodišnje škole u Župi dubrovačkoj USA dolara 21.000,— pak i ovim putem želimo da iskreno zahvalimo i odamo priznanje našim dobroćincima.

U FOND ČASOPISA »NAŠE MORE«

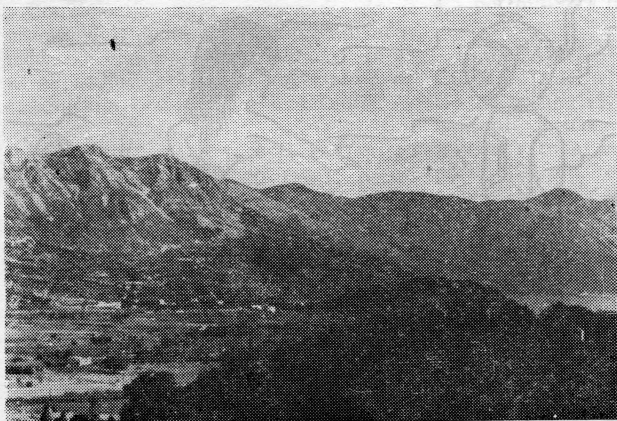
Naš prijatelj Ante Mrgudić iz Sherman Oaks, California poslao je iznos od USA dolara 5,00 u fond časopisa

Uredništvo iskreno zahvaljuje.

Andro Sambrailo - rodoljub i dobročinitelj

Naš sugrađanin i dobročinitelj, Andro Sambrailo iz Lime (Peru) već dugi niz godina potpomaže razvoj dubrovačkog zdravstva i materijalno podupire progresivne akcije ne samo u svom rodnom kraju, dubrovačkoj Župi, nego se njegova humanitarna nastojanja protežu i na ostale krajeve naše zemlje.

Sa kolikom se ljubavi, zanosom i osjećajem on zalaže za prosperitet i unapređenje stare domovine oćito govori i ova njegova pjesma koju ovdje donosimo.

Dubrovačka Župa

Dubrovačka Župo
Ti draga i mila,
Primi vrući pozdrav
Od harnog ti sina.

Ljubljena zemljo
Ti rodni kraju moj,
Vječna si dika
Svatom sinu tvom.

Svaka tvoja radost
I sva ti ljepota,
Čini mene sretna
Za cijelog života.

Svaki tvoj napredak
Od kada te posjetih,
I svaku tvoju sreću
Dnom srca osjetih.

Sve moje brige
I svakodneve misli,
Za svoj lakši život
Ućinula ti si.

Osjećam se sretan
Što učinih tebi,
Isto kako da sam
Pak samomu sebi.
Nikad prije bijaše
Toliko ljubavi i volje,
Kolko po tom dođoše
Za sreću tvoju i bolje.

Nije prije bilo
Ti grudo stara,
Da ono što se snivalo
Jednoć se ostvara.

Sve što se učinilo
I sve što se čini,
I sve što će činitise
Župski sine sjetise.

Sreća nek te prati
Za vjek vjekova,
I uijek budeš imati
Takovih sinova.

Pjesma moja ova
Nek bude pjevatse,
Tebi Župo mila
Vjekom veselitse.